

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

شاعر: ناظم حکمت
برگردان از: بهرام رحمانی
۰۳ می ۲۰۲۱

بشریت بزرگ

بشریت بزرگ در کشتی مسافر عرشه است
در قطار سرنشین درجه سه
در جاده رهرو پیاده
بشریت بزرگ.

بشریت بزرگ از هشت سالگی کار کردن را شروع می‌کند
در بیست سالگی ازدواج می‌کند
در چهل سالگی می‌میرد
بشریت بزرگ.

نان به غیر از بشریت بزرگ به همه می‌رسد
همچنین برنج
شکر هم همچنین
کتاب هم
به غیر از بشریت بزرگ به همه می‌رسد.

بشریت بزرگ سایه‌ای بر خاکش ندارد
در کوچه‌اش چراغی روشن نیست
و در پنجره‌اش شیشه‌ای
اما بشریت بزرگ امید دارد
بدون امید نتوان زیست.

تاشکند، ۷ اکتوبر ۱۹۵۸